

Det ærede Medlem talte endvidere om det umoralste i at sætte et Skel mellem Kedler med en Ildpaavirkningsflade af 150 Kv. Fod og andre Kedler, saaledes at kun de første skulde være underkastede det Tryk, som Loven vil frembringe, medens andre Kedler skulde være fri. Jeg anser det i alt Fald for i høj Grad umoralst, hvis noget saadant skulde blive Tilfældet. Det er jo, som det ærede Medlem bemærkede, lige farligt for de ombærende at sprænge en Kedel, hvad enten den har 150 Kv. Fods Ildpaavirkningsflade eller noget mindre, og jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er umoralst under Hensyn til Agerbrugets talrige Repræsentanter paa Rigsdagen, eller til dets hele Magt i Samfundet at ville gøre denne Indrømmelse, som altsaa skal gøres paa Befolning af den Sikkerhed, man i øvrigt vil tilvejebringe gennem denne Lov. Jeg tror, at det vil være farligt, hvis man vil komme ind paa noget saadant.

Til den højtærede Justitsminister skal jeg bemærke, at jeg anser det ogsaa i høj Grad for at være Rigsdagens Pligt at medvirke til at skabe nogen Sikkerhed mod de Ulykkestilfælde, som ere forefaldne i betydelig Grad, og som kunne forefalde i stigende Grad ved Sprængninger af saadanne Dampmaskiner, og jeg skal ogsaa være villig til at yde min bedste Medvirning til at tilvejebringe en saadan Sikkerhed. Det har ikke været Uvilje mod saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, der for mig har været Motiv til at modsætte mig dette Lovforslag; jeg har allerede stildret mit Motiv dertil. Jeg mener, at det er Rigsdagens Pligt at medvirke til at skabe en saadan Sikkerhed, men Spørgsmaalet bliver saa, hvordan denne skal staves, og der har jeg paapeget, hvad jeg troede var det eneste formaalstjenlige, nemlig en Skærpselse af Fabriktilsynet. Den højtærede Justitsminister indvendte, at denne Lov har ikke noget med den Sag at gøre, og det er ogsaa rigtigt. Med den Form, Lovforslaget har i dette Øjeblik, har den det ikke, men jeg indser ikke andet, end at det med en meget ringe Forandring kunde bringes til at blive effektivt lige over for dette Forhold, og jeg mener, at det er den eneste Vej, hvorpaa man kan naa noget virkeligt Tilsyn, nogen virkelig Sikkerhed, efter som det netop er de ved Loven om Fabriktilsynet indstiftede Embedsmænd, som have at føre dette Tilsyn, der skulde etableres med denne Lov. Det er netop den samme Kraftanvendelse, som sker ifølge begge Love, og derfor maatte de kunne sammenmeltes til een, man maatte kunne omforme Loven om Fabriktilsynet saa-

ledes, at den blev effektiv paa dette Punkt. Jeg tror ikke, at den ærede Minister skal kunne modsigte, at dette lader sig gøre, det undrer mig noget, at den ærede Minister stillede sig saa uwillig til Tanken om at lade noget saadant ske.

Stilling: Jeg tror, at det ærede Medlem ser med noget for mørke Blikke paa den Betydning, det kan have, hvis Fyrhødere eller Kedelpassere her i Landet organiserede sig. Industrien har været vant til Organisationer i ikke saa faa Aar, og vel har det afstedkommet Uregelmæssigheder og forskellige Ulemper, men saadanne Farer, at det hele skulde stoppe over hele Landet paa Grund af Strejker have vi ikke været Vidne til, saa at man heller ikke skulde kunne tænke sig, at det ved denne Lov skulde blive Tilfældet i endnu større Grad end paa andre Omraader.

Den Gang dette Lovforslag i forrige Samling var forelagt her i Rigsdagen, var det jærlig Landbrugsinteresserne, der kom til Orde her i Tinget, som det ærede Medlem jo ogsaa gjorde sig til Talsmand for. Man frygtede for, at det vilde genere Landbruget, idet dette benytter Maskiner i større og større Omfang. Men der kom ogsaa enkelte Røster frem om, at der muligvis kunde opstaa Gener for det mindre Haandværk og Industri, som ogsaa mere og mere tager Maskinerne i sin Tjeneste. Da Lovforslaget ikke blev fremmet, benyttede Fællesrepræsentationen den Tid, der er hengaaet siden, til at afsætte de forskellige Foreninger i Landet Erklæringer om, i hvilken Grad de tillagde det fremsatte Lovforslag Betydning, og den ærede Justitsminister har jo allerede udtalt, at han er i Besiddelse af Materiale, som han vil forelægge et eventuelt Udvalg i denne Sag. Jeg maa maaste her tillade mig at bemærke, at paa de Delegeretmøder, der ere blevne afholdte hele Landet over, udtalte de 142 Haandværker- og Industriforeninger sig ubetinget for Grundtanken i dette Lovforslag og ønskede, at det maatte drøftes i de hjemlige Foreninger, for at man nærmere kunde fremsætte Forslag om mulige Forandringer, man kunde ønske. Paa disse Møder fik man Indtryk af, at saaledes som Forholdene vare, var der et almindeligt Ønske om Forandring. Paa det bestaaende Grundlag vil det, hvor effektivt Tilsynet end kan være, ikke være muligt at forhindre de Farer, der opstaa, ikke alene ved, at en Kedelpasser er upaalidelig og ikke øbruelig, men ogsaa ved, at det ofte er Folk, der ikke have Spor af Kendskab til Kedelpasning, der blive satte dertil, og derved afstedkommes der Ulykker i høj Grad. Man erfarede, at af 7